

HOOGVLIEGENDE VROEGVLIEGERS?

Guus van Duin

Op 26 september 1985 besteedde ik vijf minuten teltijd aan het fenomeen 'moon-watching'. Dat houdt in, dat je met je kijker naar de (liefst) volle maan gaat staren, om op die manier vogeltrek vast te stellen. Van 2.00 tot 2.05 uur nam ik op deze manier een duif, een Kokmeeuw, een vogel van lijster-grootte en een klein vogeltje waar, die zich alle in ZW/WZW richting spoedden.

Veel leuker echter vond ik de waarneming van eerst één en iets later twee vleermuizen, die gezien de zwenkingen die zij in het maanlicht uitvoerden aan het foerageren waren. Opmeten van de hoek waaronder ik ze waarnam, alsmede enige goniometrische berekeningen maakten duidelijk dat het eerste dier op grofweg 150 m hoogte naar voedsel zocht, terwijl de twee laatste dat op een hoogte van ongeveer 200 m deden. De vleermuizen leken mij geen dwergvleermuizen *Pipistrellus spec.* Raadpleging van van den Brink (1972) leerde dat alleen van de Rosse Vleermuis of Vroegvlieger *Nyctalus noctula* grote vlieghoogten bekend zijn: 'soms hoger tot 50-100 m'.

In de schoorsteen van de PEN-Centrale te Diemen vond ik enkele jaren geleden een dode Gewone Dwergvleermuis *P. pipistrellus* op 110 m hoogte en een dode Ruige Dwergvleermuis *P. nathusii* op 130 m. De resten van deze dieren zijn opgenomen in de collectie van het Instituut voor Taxonomische Zoologie te Amsterdam (van Duin 1982). Zonder twijfel waren deze vleermuizen op een dergelijke hoogte terecht gekomen bij pogingen een uitweg te vinden. De mogelijke Vroegvliegers zochten de geschatte hoogten uiteraard geheel vrijwillig op.

VERWIJZINGEN

van den Brink, F.H. 1972. Zoogdierengids. Derde druk. Amsterdam & Brussel.
van Duin, G. 1982. Merkwaardige vindplaats van twee dode dwergvleermuizen.
Huid en Haar 1: 127.

Guus van Duin,
Rode Kruislaan 1043,
1111 ZZ Diemen.

